

kens Ledelse, Bankraad og Direktion, paa Grundlag af sit direkte Kendskab til Bankens Virkeforhold og Stilling angaaende det nu udarbejdede Forslag har udtalt følgende: „Det nye Forslag skaber efter vor Mening et saavel for Staten som for Erhvervslivet tilfredsstillende Grundlag for en Nyordning af Banken og for Statsgarantiens Bortfald pr. 1. April 1932.“

Med Hensyn til Ændringsforslagets enkelte Bestemmelser skal det nævnes, at § 1 bygger paa det Responsum, som findes optrykt i Bilag A. til det af Regeringen fremsatte Lovforslag om Ordning af Statens Forhold til Den danske Landmandsbank, Hypothek- og Vekselbank, hvorefter en Ekspropriation af Præferenceaktiekapitalen og den ordinære Aktiekapital kan ske paa den i det i nærværende Betænkning indeholdte Ændringsforslags § 1 angivne Maade. Ved en Fortsættelse af Bankens Virksomhed som foreslaaet vil en Udsettelse af Præferenceaktiekapitalen, den ordinære Aktiekapital og Reservefonden, hvis Tab nu foreligger konstateret, være nødvendig, forinden frisk Kapital indskydes til Dækning af Underskud og Dannelse af en ny Aktiekapital som Basis for Bankens Fortsættelse efter Statsgarantiens Bortfald.

Ifølge Ændringsforslagets § 2 stilles det af Banken pr. 31. December 1927 opgjorte Statusunderskud paa ca. 136 Mill. Kr. til Raadighed, efter Bankens Behov kontant eller i Statsgældsbeviser forrentede med 5 pCt. p. a. Det har herved været Tanken, at Banken bør have tilført saa stor kontant Kapital, som den har Brug for til Dækning af udenlandske Kreditter, Gæld til Nationalbanken og Staten m. v. og til Tilførsel af en passende likvid Beholdning. Den Del af det tilstedeværende Statusunderskud, der foreløbig dækkes gennem Statsgældsbeviser, tænkes dækket saaledes, at Statsgældsbeviserne stilles til Bankens Raadighed efter en under Hensyn til deres Forrentning og Løbetid beregnet Kurs, og saaledes at Statsgældsbeviserne forrentes fra Nyordningens Ikrafttræden.

Med Henblik paa den mellem Bankens Statusopgørelse og Tomandsudvalgets Opgø-

relse tilstedeværende Forskel paa ca. 34 Mill. Kr. indskyder Staten som Reservefond en Statsforskrivning paa 34 Mill. Kr. Da Forskrivningens Formaal er at tjene til Imødegaaelse af den Risiko, som den mellem de to Opgørelser tilstedeværende Afvigelse kan være Udtryk for, tænkes den ikke hverken fra Statens eller fra Bankens Side forrentet.

Til Sikring af rigelige Henlæggelser til Reservefonden, hvad der vil være af megen Betydning til Underbyggelse af Bankens Virksomhed, i Særdeleshed med Henblik paa Statsgarantiens Bortfald i 1932, gives der i Ændringsforslagets § 4 Forskrifter til Begrænsning af Udbyttet for Aarene 1928—31. Saa længe den af Staten i Reservefonden indskudte Forskrivning ikke er fuldt afdraget, vil Staten fortsat have Interesse i, at en forsvarlig Konsolideringspolitik med rigelige Henlæggelser til Reservefonden finder Sted. Det vil med Henblik paa Statsgarantiens Bortfald i 1932 være af den største Betydning, at Banken holder sig saa likvid som muligt. Bestemmelser til Sikring heraf, ogsaa i Tiden efter 1932, forudsættes indføjet i Bankens Vedtægter.

Ifølge Ændringsforslagets § 3 indskyder Staten en frisk Aktiekapital paa 50 Mill. Kr. i Banken, idet det samtidig foreskrives, at Ministeren for Industri, Handel og Søfart har Pligt til at søge dette Aktiebeløb afhændet bedst muligt, mindst til Pari. Vilkaar og Tidspunkter, paa hvilke Afhændelse skal ske, forudsættes fastsat efter Samraad med Bankens Ledelse, ligesom Ministeren har erklæret sig villig til at forhandle om disse Forhold med en efter nærmere Aftale mellem Ministeren og Rigsdagens fire store Partier tilvejebragt Repræsentation paa 4 Medlemmer. Ministeren har ligeledes erklæret sig villig til at forelægge denne Repræsentation saadanne andre Spørgsmaal, med Hensyn til hvilke en Forhandling mellem Ministeren og Partiernes Repræsentanter vil være naturlig og nyttig. Dette gælder i Særdeleshed Fastsættelsen af nye Vedtægter og af et Regulativ for den Afviklingsafdeling, der